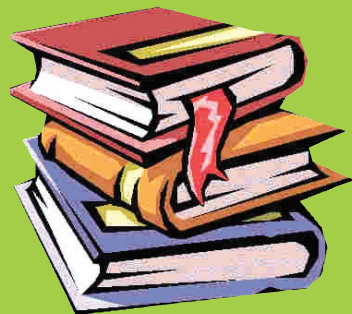

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК

НОВИЙ ШЛЯХ

THE NEW PATHWAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN HEBDOMADAIRE

Essays in
Translation and
New Novel

page 8

“Святкуємо
нашу культуру”

стор. 9

Четвер, 30 серпня 2012, Рік 82, Число 33 • Thursday, August 30, 2012 Volume 82, Number 33

Ukraine's Yanukovich Flirts with Russia as Election Looms

(Reuters) - Ukraine's President Viktor Yanukovich hinted on Aug. 25 he may soften his stance against Russia over gas prices and membership of Moscow-backed regional groups, seeking support from the Soviet-era ruler before October parliamentary elections.

Ukraine's President
Viktor Yanukovich

Russia's President
Vladimir Putin

Ukraine is heavily dependent on Russian gas while about 70 percent of Russia's gas exports to Europe go via Ukraine. Kyiv has tried for years to renegotiate a deal struck in January 2009 after Ukraine's squabbling with Moscow left several European countries without gas for almost three weeks when Russia halted exports via Ukraine.

Yanukovich, met Vladimir Putin in the Russian President's Black Sea residence of Bocharov Ruchei. This was second such meeting in just over six weeks, and despite the fact that the encounter again failed to produce any solid results, the Ukrainian leader said his country may change its stance in gas

talks. He gave no further details.

“The issue (of gas supplies from Russia) will never be excluded from our relations and will always remain sensitive,” he said. “We would like to slightly alter our positions in our relations with Russia.”

After failing to get a discount from Moscow in prolonged negotiations throughout 2011, Ukraine, which pays more than \$400 per 1,000 cubic metres of Russian gas - on a par with Europe - tried to cut the volume of its gas imports, set at maximum of around 50 billion cubic metres (bcm) a year.

The Kremlin has hinted that it may sweeten the gas deal if Ukraine joins a Putin-brokered alliance, including fellow former Soviet states of Russia, Belarus and Kazakhstan. Kyiv has resisted the idea of jointly building Putin's vision of a Eurasian Union.

Yanukovich's Party of the Regions hopes to get a renewed majority at Oct. 28 elections despite signs of flagging support in parts of the country's industrialised east and south, with high gas prices paid by consumers traditionally seen as a major shortcoming of the Ukrainian leadership. Supporting Putin, who is popular among the Russian-speaking population of Ukraine, was crucial for Yanukovich in his victory in the 2010 Presidential Election. (By Alexei Anishchuk)

День Незалежності в Україні

24 серпня Україна святкувала День Незалежності. Урочистості пройшли по цілій Україні. Зокрема, в ряді міст у рамках святкувань відбулися мітинги, святкові ходи, паради вишиванок, концерти та інші заходи. У Києві прихильники Об'єднаної

опозиції “Батьківщина” пройшли ходою від Михайлівської площі до парку імені Шевченка, де провели мітинг.

Представники молодіжного крила Об'єднаної опозиції розгорнули біля пам'ятника Шевченкові найбільший в Україні державний прапор. За словами Олександра Турчинова, його розміри становлять 40x60 м, загальною площею 2400 кв. м. На мітингу також був присутній представник Книги рекордів України,

Продовження на стор. 2

Майоріє український прапор над Парламентом Онтаріо

Учасники церемонії підняття українського прапора над Парламентом Онтаріо

Напередодні Дня Незалежності України, а саме 23 серпня, під звуки оркестру “Батурин” було піднято український прапор у Торонто біля будинку Законодавчої Асамблеї провінції Онтаріо з ініціативи ЛУК, ЛУК, СУМ при підтримці Конгресу Українців Канади, Відділ Торонто.

Цього року виповнюється 21-ша річниця, відколи Україна стала самостійною. На жаль, сьогодні, як ніколи, ми повинні об'єднатися і відстоювати ідеали незалежної держави. Підняття українського прапора в далекій Канаді – це прояв нашої підтримки, відповідальності за долю України.

Підтримати цей захід прийшли не тільки представники української громади, але й депутати Канадського уряду, а саме Тед Опиц, Пері Неш, Джим Керігянис, Кристін Еліот, Лорел Бротен, Чері ДиНово та голова Законодавчої Асамблеї провінції Онтаріо Дейв Левак.

Ведучою програми була Надя Герелюк, яка запросила перевести молитву Єпископа УГКЦ Канади Степана Хміляра і отця УПЦ Канади Миколу Сідорського. Першу до привіту попросили Оляну Грод, президента СУМ Канади, а далі слідували привіти від депутатів Канадського уряду, як також було зачитано привіти від прем'єр-міністра Канади Стівена Гарпера і прем'єра провінції Онтаріо Делтона МекГінті, які високо оцінили вклад українців у розбудову Канади, як також згадали жахливу і сумну сторінку з життя українців, а саме Голодомор 1932-1933 рр. Сьогодні знову Канада подає руку допомоги, призначивши цього року 500 спостерігачів на парламентські вибори в Україну.

У короткій мистецькій частині взяв участь ансамбль “Пролісок”, який виконав в'язанку чудових українських пісень. Після цього виступили голова КУК, Відділ Торонто, Оксана Рева, колишня голова Союзу Українських Студентів Канади Олена Кіт та заступник голови Ліги Українок Канади Леся Шимко. В їх високопатріотичних виступах можна було відчутися великою любов'ю до Української держави, переживання за всі ці події, які сьогодні відбуваються. Нехай ніколи не міліє джерело надії і відданості до України, а додається сила і впевненість у відстоюванні ідеалів самостійної держави.

Допис і світлина Лесі Панько

Новий Шлях

The New Pathway Publishers, Limited
145 Evans Ave., Suite 210,
Toronto, Ont., M8Z 5X8 Canada

Publications mail agreement No. 40005756

Віктор Янукович не переконав Путіна

Принципових угод у газовій сфері на переговорах президента України Віктора Януковича і президента РФ Володимира Путіна, які відбулися 25 серпня в Сочі, досягнуто не було.

“У нас була надія на те, що вирішити питання зниження цін на газ вдасться шляхом створення консорціуму на базі газотранспортної системи, але замість цього з боку Росії пролунали все ті ж політичні пропозиції про Митний союз”, – сказало високопоставлене джерело в департаменті нафтової, газової і нафтопереробної промисловості Міненерго газети “Коммерсант-

Україна”.

У Міненерго також зазначили, що цієї зими готуються значно скоротити споживання газу теплоелектроцентралями (ТЕЦ) шляхом їх часткового переведення на вугілля.

Водночас джерело у Кремлі сказало газеті, що “президенти вельми плідно поспілкувалися, однак говорити, що це (газове) питання вирішене, поки не можна”.

Зустріч проводилась за зачиненими дверима, і про які-небудь досягнуті домовленості не повідомлялося.

Мороз: Коаліція з владою – помилка

Колишній голова Соціалістичної партії Олександр Мороз назвав помилкою своє рішення 2006 року утворити в парламенті коаліцію з Партією регіонів і КПУ.

У заяві пана Мороза, яку поширила прес-служба СПУ, він також просить пробачення в однопартійців за той крок і його наслідки для репутації українських соціалістів.

“Опозиційна партія, якою була і є Соціалістична партія України, не могла і не може входити в коаліцію з бізнесовими партіями... Саме тому спроба створити коаліцію з “Нашою Україною” і БЮТ у 2006 році, як і створення коаліції з Партією регіонів

і комуністами, були помилкою. Ставлю цю помилку виключно у вину собі. Прошу вибачення в однопартійців і тих, хто покладає надії на нашу партію”, – сказано в заяві Олександра Мороза.

Колишній голова СПУ висловлює довіру новому керівництву партії.

У заяві, яку поширено в час агітаційної кампанії перед виборами до Верховної Ради 28 жовтня, сказано, що СПУ “іде на вибори до Верховної Ради очищеною від пристосуванців, оновленою, на чолі з молодими амбіційними однодумцями і перспективним провідником партії – Петром Устенком”.

День Незалежності...

Закінчення зі стор. 1

який зафіксував рекорд.

Міліція обмежила рух проспектом Перемоги і не пропускала до центру Києва близько 100 автомобілів учасників акції “Авто-Майдан”, які прямували на мітинг опозиції.

21 серпня увечері Київський окружний адміністративний суд заборонив опозиційним партіям проводити акції 24 серпня на центральних вулицях столиці, які призначені для офіційного відзначення.

Водночас Партія регіонів провела свій мітинг-концерт на Софійській площі. Там трансливався також виступ президента Віктора Януковича з Національного палацу мистецтв “Україна”.

Навколо Палацу “Україна”, де проводилися урочистості, присвячені до Дня Незалежності, перед заходами були зачищені всі рекламні плакати. Залишилися тільки

плакати з вітаннями президента з сьогоднішнім святом.

Сходи на площу біля будівлі були заблоковані міліцією. Неподальк від Палацу “Україна” також чатували вісім мікроавтобусів з правоохоронцями.

Людей звозили на великих автобусах з усіх регіонів України. Загалом біля Палацу “Україна” стояли близько 40 таких автобусів.

Першим з вітанням виступив президент Віктор Янукович. Він 40 хв. говорив про здобутки чинної влади, деструктивні дії опозиції та майбутні парламентські вибори. Після його виступу розпочався концерт народних колективів з різних регіонів України.

Завершила виступи співачка Таїсія Повалій, яка є другим номером у списку Партії регіонів.

Також під час урочистих заходів президент роздав нагороди Героя України.

Росія допоможе втілювати “мовний” закон в Україні

Російська Федерація готова надавати допомогу українським освітнім установам для максимального використання потенціалу ухваленого закону “Про засади державної мовної політики”.

Про це заявив посол РФ в Україні Михайло Зурабов під час серпневої педради “Україна-Росія: відкритий діалог”.

“У Росії усвідомлюють стан освіти в Україні, розуміють ті виклики, з якими найближчим часом доведеться зіткнутися в окремих регіонах України в освітньому процесі. І це не буде пасивна позиція,

це буде найактивніша зацікавлена позиція”, – сказав він.

За словами Зурабова, йдеться не тільки про надання допомоги в перепідготовці фахівців, постачання необхідних методик, а й про передачу досвіду з реалізації сучасних підходів, які вже виправдали себе в російській освіті, зокрема використання новітніх технічних засобів і організацію інтерактивного навчання.

Раніше повідомляли, що в Росії не сприймають надання російській мові статусу регіональної в деяких регіонах України як поступку російській стороні.

Прем’єр-міністр Азаров: Тепер справа за ЄС

Рішення у справі Угоди про асоціацію України та Європейського Союзу, яке також передбачає створення зони вільної торгівлі, залежить від ЄС, повідомив прем’єр-міністр України Микола Азаров.

“Угода парафрована. А що означає парафування? Що вона готова, вивірена кожна сторінка угоди. Тепер справа за Європейським Союзом. Питання не до мене, а до Євросоюзу, коли ЄС збирається провести процедуру ратифікації цієї угоди”, – заявив він після відкриття заводу металокопирів

“Стальтех” у Броварах Київської області.

Як повідомлялося 23 серпня, Міністерство закордонних справ України розраховує підписати Угоду про асоціацію з ЄС до кінця поточного року, після проведення парламентських виборів.

Нагадаємо, що раніше міністр закордонних справ Костянтин Грищенко запевнив, що Україна виконує всі завдання, необхідні для якнайшвидшого підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом.

Ющенко: Не я зрадив Юлію Тимошенко

Екс-прем’єр Юлія Тимошенко отримала вирок політичного суду за газові угоди, які мали кримінальний характер.

Таку думку озвучив екс-президент Віктор Ющенко під час зустрічі з виборцями на Івано-Франківщині, повідомляє його прес-служба.

“Суд, безумовно, був політичний, і він породив більше запитань, аніж відповідей... Газові угоди, безперечно – кримінальні”, – констатував

Ющенко.

Водночас, президент вважає, що “відповідь на звільнення Тимошенко може дати лише демократія”.

“Тимошенко сиділа при Кучмі, сидить при Януковичу. При Ющенку Тимошенко двічі була прем’єром... Робіть висновки самі, хто її зрадив. Не в Ющенку проблема. Велика проблема у зрадниках і “тушках”, яких Тимошенко привела до влади. Кочубеї її зрадили”, – сказав провідник “Нашої України”.

За передплатою дзвоніть 416.960.3424

Патріотизм чи манкуртизм?

Сергій Гайдук

Нинішні очільники України безапеляційно демонструють свавілля у законодавстві, жорстокий цинізм у політиці й непрофесіоналізм в економіці. Всі попередні здобутки української демократії цілеспрямовано нищать регіоналами протягом майже трирічного терміну їхнього перебування у владі. Так звані реформи, які ці горе-реформатори впроваджують, спрямовані на покращення життя можновладців і погіршення життя народу. Складається враження, що все, що ці “кормачики” пропонують, направлено на руйнацію держави, знищення всього національного. Пріоритети в них очевидні й давно означені – збагачення самих себе.

Знані мільйонам українцям завдяки масмедіа, зокрема “головному” телеканалу країни, члени і членки Партії регіонів вседозволено втручаються в духовний світ нації: у безцінній надбанні культурної спадщини, в талановиту скарбницю літератури, у прекрасну співучу українську мову, не маючи ні відповідного фаху, ані досвіду, ані знань. Приміром, одна з регіоналок дозволила собі у прямому ефірі у програмі “Велика політика” висміювати визнаного талановитого письменника Василя Шкляра, цьогорічного лауреата Національної премії України ім. Тараса Шевченка, та його видатний роман “Залишенець”. Звісно, вона має право на власну думку, але ж на кухні або в ресторані з колежанкою обговорювати літературну цінність того чи іншого художнього твору, та не має найменшого права публічно висловлювати свої, м’яко кажучи, некоректні зауваження й висновки. До слова, в наступній програмі, присвяченій горезвісному “мовному” законопроекту, та ж сама депутатка з українським прізвиськом, народжена в Україні, країні, яка, дякувати Богу, має власну мову, заявила, що її рідна мова – російська.

Неможливо залишитися осторонь від цьогорічних аномально спекотливих липнево-серпневих подій щодо мовної ситуації в державі, які відбулися у Верховній Раді України, з продовженням, яке вилілося у підписання гарантом Конституції проекту закону України “Про засади державної мовної політики”, який напередодні запевняв у Криму представників української інтелігенції, що цього не станеться. І що найбільшу підтримку і сприяння в російськомовних регіонах України буде надано українській мові. До слова, у багатьох ЗМІ було надруковано кілька відкритих листів до президента України з проханням проявити державну мудрість і накласти вето на цей сумнозвісний закон. Цих “можновладців і політиків” не зупиняє ні те, що українські

й іноземні правники негативно оцінили горезвісний проект закону як такий, що не відповідає Конституції України, Європейській хартії регіональних і міноритарних мов, Європейській рамковій конвенції про захист прав національних меншин. Ані голодування патріотично налаштованих різних за віком людей біля Українського Дому в Києві та в інших містах України, які усвідомлюють масштаби небезпеки, що можуть завдати Українській державі ці горе-кормачики. Ані десятки аргументів, наведених авторитетними істориками, правознавцями, філологами стосовно мовного питання.

Українофоби В. Колесніченко і С. Ківалов, представники провладної партії, автори антиконституційного законопроекту “Про засади державної мовної політики”, відверто проігнорували всі аргументовані критичні зауваження з боку поважних інституцій. Справді, цей проект пройшов експертизу Венеціанської комісії, на яку посилаються його автори, натомість приховали її висновки, де йдеться, що зміст документа, попри проголошені у ст. 5 цілі та принципи, свідчить про те, що в самому законопроекті закладено механізми домінування російської мови на шкоду українській як державній. Комісія закликала горе-авторів до ретельного перегляду термінології та послідовного її застосування в тексті. Поза тим вона наполягає на пошуку “справедливого балансу між захистом прав меншин, з одного боку, і збереженням державної мови як інструменту інтеграції суспільства, з іншого”.

Законопроект також негативно оцінили у висновках усі профільні установи НАН України – Інститут мовознавства; Інститут української мови; Інститут політичних та етнопольових досліджень; Інститут держави й права; Український мовно-інформаційний фонд; Академія наук Вищої школи; Інститут філології Київського Національного Університету ім. Тараса Шевченка.

Більше того, цей законопроект зазнав нищівної критики у висновках Міністерства фінансів та Міністерства юстиції України; Комітетів ВР України – з питань культури і духовності та з питань бюджету, а також Головного науково-експертного управління ВР України.

Таке відчуття, буцімто історія з масовою манкуртизацією суспільства повторюється. Мало б стати великим застереженням політикам перед реальною загрозою мовного та культурного виродження, втрати національної автентичності й ідентичності, зрештою – державності. Ще у 1968 році видатний науковець, письменник Іван Дзюба написав відому наукову працю “Інтернаціоналізм чи русифікація?”,

яку видали, виходячи з реалій того часу, за кордоном, багатьма мовами світу, що вже майже півстоліття не втратила актуальності в умовах сьогодення. Звідки ж така зневага до українського?! Беззаперечний факт, що в Англії – англійська, у Франції – французька, у Німеччині – німецька, у Польщі – польська. Замість того, щоб розвивати й поширювати українську мову в Україні, яка зазнавала впродовж століть безліч утисків і заборон з боку царів, попів та генеральних секретарів, сучасні горе-слуги народу продовжують знахабніло порушувати положення статті 10 Конституції України та законів України щодо гарантування застосування мов в Україні. Не встигло просохнути чорнило під антиукраїнським законом, як деякі міські та обласні ради проголосили у своїх регіонах російську – другою офіційною мовою. І біло-голубі місцеві депутати “зі сльозами на очах” і неприхованою радістю діляться у масмедіа про надану можливість вести діловодство й розмовляти російською мовою, і яке це довгоочікуване щастя для всіх. Начебто їм хтось колись забороняв розмовляти цією мовою. Одні називаються – народні депутати України, інші – депутати міських та обласних рад українських міст і областей, мають бути патріотами виборчих округів, де їх обирають. Для них, мабуть, семантика слова “патріотизм” носить хибне значення. Їхні вчинки яскраво демонструють протилежне явище – “манкуртизм”.

Ще кілька років тому тяжко було уявити, що слово тюркського походження – манкурт – буде знову вжито для характеристики сучасного стану українського суспільства. Здавалося, що для української нації подібне вже пережито та вистраждано в муках і в борні за

власну державу, культуру, історію, проте на двадцять першому році державної Незалежності відбувся зворотний процес, і реанімація процесу “манкуртизації” українців – знову нагальна проблема. На жаль, це вже доконаний і незаперечний факт – сучасна українська влада стала на хибний і, безперечно, небезпечний шлях, відновивши тоталітарну традицію формування людини зі стертою історичною пам’яттю – манкурта.

Слід нагадати, що слово “манкурт” походить із тюркського міфу і було популяризоване видатним прозаїком Ч. Айтматовим у романі “І довше століття триває день”. За письменником, людину перетворюють у бездушне рабське створіння, повністю підпорядковане господарю, що забуває свою батьківщину, мову та історію. Киргизька легенда, згадана в романі, описує жорстокий шлях створення манкурта, людини, котра забуває все, окрім своїх основних функцій, і тому стає ідеальним рабом. Полоненому вдягали на поголену голову свіжу шкіру верблюда. Раба залишали в пустелі на кілька днів із зав’язаними руками та ногами і колодкою на шиї, аби він не міг доторкнутися головою землі. Шкіра верблюда під сонцем стискала. Це разом зі спрагою завдавало пекельних мук полоненому. Він або помирав, або залишався жити, забуваючи про своє минуле, та ставав ідеальним рабом. Покоління безбаченків не може бути продуктивним уже за своєю суттю.

Цей рік для України вирішальний. 28 жовтня – у день парламентських виборів – визначатиметься майбутнє країни. Закон “Про засади державної мовної політики” – це тест на патріотизм для всіх громадян України. Захистимо мову – захистимо Україну!

Flower Fantasy

Замовляйте квіти в українській крамниці

Власник Любомир Левицький

3635 Cawthra Rd. #6 Mississauga, Ont.

www.flowerfantasy.ca

Tel.: 905. 279. 2215

Відвідайте вебсторінку

Новий Шлях

www.infoukes.com/newpathway

UCC Community Meeting – Svitohliad and Future Prospects

On August 16th, 2012 the Ukrainian Canadian Congress National President, Paul Grod and his Ontario and Toronto counterparts held a community information session at the Ukrainian National Federation Toronto Branch about the recent cancellation of the Ukrainian language public affairs program *Svitohliad* on OMNI Television. The meeting was attended by community leaders and members of various organizations from the Toronto community, as well as others from across Canada who joined via a conference call.

The meeting began with Mr. Grod giving all those present a background synopsis of the meeting that was held with representatives of the UCC and OMNI management. He explained that the recent cancellations affected all of the weekly ethnic programs, and that the decision to cancel the numerous shows (16 in total) was purely financial, as they were not drawing the advertising and viewership that was required to maintain them at a break-even level. He also noted that the example of the television program *KONTAKT* as a private entity was being used by OMNI as the model for all future ethnic programming, and that if there was interest in maintaining another Ukrainian program, this is the model they would be looking to use.

At this point, Mr. Grod opened the discussion up to the floor asking for input from the community as to whether

we need a second Ukrainian show on television, what this show could look like, and who would be interested in getting involved etc. The first to speak on the topic was Bohdan Leshchysen from the BCU Foundation, who announced that, separate from the discussions that the UCC was having on behalf of the community with OMNI, the BCU Foundation had already entered into advanced discussions, and was in fact ready to sign a contract for 29 weeks of a new Ukrainian television program. He explained that funds from the Foundation had been set aside, and that BCU was looking for the community to support the initiative through sponsorships and advertising. This announcement was met with some surprise from those in the room who were under the impression that the UCC would be spearheading or at least coordinating a new program representative of the entire Ukrainian Canadian community. A lively debate ensued where questions were raised centred on the lack of involvement of other groups and organizations, as well as questions on the content of the new BCU production, the overall work required to make it a profitable entity, and in fact whether a second program on television is even required. Above all, there was a lot of concern expressed about the BCU Foundation's lack of coordination with the UCC on this issue which seemed to imply that the viewpoints and opinions

of the entire community were not being considered.

On behalf of the UNF of Canada, Vice President Slawko Borys spoke about the lack of coordination on this issue and that it is not appropriate for one segment of the community to launch a television show without consulting our national coordinating body (the UCC), and then ask that the entire community to support it financially without knowing anything about its format, or having no say in the content of the program. It was made clear that the UNF is not opposed to BCU's initiative, but that it should be an initiative that is coordinated through the UCC and supported by all, or at least by most of its members who can have an input in the financial support and management of the program's content to ensure that it is truly representative of the entire Ukrainian community. The alternative situation being that the BCU Foundation can continue to work on the program on its own and look for corporate sponsorship to ensure it is viable, thereby ensuring BCU's control

During UCC Community Meeting

of the content which may or may not be representative of the views of the UCC or its members. The discussion continued for quite some time, at the end of which a request was made for any organization or group of individuals who wished to participate fully (both financially and with resources) in the development of the new program to express their interest in writing to the BCU Foundation Board of Directors who then would consider all requests. The UNF has expressed its interest to continue the discussion on the topic and encourages everyone who has an interest to do the same.

For more information on the topic please visit the UCC website at www.ucc.ca

Slawko Borys,
Vice President, UNF of Canada

UCC Ontario Elects New Executive

UCC Ontario Provincial Council and new Executive. Stefan Andrusiak, President (seated centre)

(UCC Ontario) - On May 26th, 2012, UCC branch presidents and delegates from across Ontario elected a new volunteer executive to lead the Ukrainian Canadian Congress Ontario Provincial Council (UCC-OPC). The mem-

bers are: Stefan Andrusiak, President (London, ON), Walter Chewchuk, Vice President (Toronto), Nykolai Bilaniuk, Treasurer (Ottawa), Marika Kobzan-Diakiw, Secretary (St. Catharines); Olya Sheweli, Past President (Hamilton)

Svitohliad & Objectiv

On July 25th, Stefan Andrusiak accompanied UCC National President Paul Grod and UCC Toronto Branch President Oksana Rewa to a meeting with executives at OMNI/Rogers Television to express their concern about the cancellation of the Ukrainian community public affairs programs *Svitohliad* and *Objectiv*. The meeting with Rogers Television Executive Vice President Malcolm Dunlop and OMNI TV's National Vice President Madeline Ziniak lasted for almost 90 minutes.

"The goal has been to find a creative, competent and cost-effective solution to this dilemma and we appreciate OMNI's on-going willingness to work with our community to maintain programming hours that bring viewers news and information about Ukrainians in Ontario and beyond," stated Andrusiak.

Ukrainian Heritage Day September 7th

All Toronto area residents and visitors are invited to attend the formal *Ukrainian Heritage Day* Ceremony at Queen's Park on the South Lawn just in front of the Ontario Legislature Building. Our Keynote Speaker will

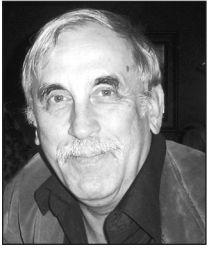
be the award winning documentary film producer Halya Kuchmij. We are also delighted to report that baritone Christopher Dunham will perform the pioneer song: *Edna Star*, which is dedicated to our 120th anniversary of settlement in Canada. He will be accompanied by the song's music composer Ihor Zhylyak.

Anyone wishing to donate to the work of UCC Ontario to help with our outreach to build our communities across Ontario can do so at any Ukrainian Credit Union Limited (UCU) branch. Our special account number is 200591.

To contact UCC Ontario, email stefan.andrusiak@sympatico.ca or phone 519-657-5882.

UCC OPC Executive

classified
advertising
that works
for you
call 416 960-3424

The View From Here

By Volodymyr Kish

Taking History Personally

Most of you who read this column regularly know that I am fascinated by history. This is not just intellectual curiosity at play here, as I firmly believe that our ability as human beings to manage our affairs on any level, be it personal or global and everything in between, depends greatly on our understanding of how we got here. I also believe that most of our failures as a society are due to the fact that few people take the trouble to understand history and learn the appropriate lessons from it.

Part of the problem stems from the fact that most people do not appreciate what history is. They think it consists only of what is formally taught as “history” by the school system – i.e. a compilation of dates, events and famous personages that have graced the long march of the centuries and millennia since our ancestors crawled out of their pre-historic caves. That is certainly an element of history, but a rather superficial one. For history to be truly understood, appreciated and be of any practical value, it must be experienced on a personal level.

What does that mean? I will give you an example. Those of you who are familiar with Ukrainian history over the past century, know that during World War II several million Ukrainians were sent into forced labour in Germany. I can quote you precise statistics and refer to numerous texts that outline the economic, sociological and demographic impacts of this policy as well as the subsequent effect on post war refugee immigration. There is no shortage of academic historical material on this. But of what importance is that to me personally?

By contrast, I can tell you that two of those “Ostarbeiter” forced into servitude in Germany were my mother and my uncle. Their personal recollections of the trials and tribulations they faced during those years, their struggle to survive, their narrative of how they managed to immigrate and find their way into Canada, the immense impact that the experience had on their lives – that personal history had a tremendous influence on my understanding of what it meant to be Ukrainian, and helped shaped much of my future interest and involvement in all things Ukrainian.

Similarly, I am sure most Ukrainians are by now familiar with the basic facts surrounding the Holodomor genocide of Ukrainians during Stalin’s infamous collectivization campaign of the early 1930s. We know some

five to ten million Ukrainians perished during that infamous period of time. But quoting such statistics can’t begin to make the same impression as knowing that Kateryna Makarenko, a child of barely four years, died of hunger on July 9, 1933 in the village of Pershotravneve in Poltava oblast. Another victim was Volodymyr Absit, who, seeing no other way out of the horrors of the Holodomor, hung himself on November 26, 1933 in the city of Zhitomyr. It is when you put a face, a name, and a personal story on an event that it becomes something more than an abstract statistic. It becomes real, it becomes something we can personally relate to as human beings.

This is why personal history is so important. I have spent the past several decades since my parents passed away trying to find out everything I can about their early lives and experiences. Unfortunately, while they were still alive and still blessed with good memories, I took far too little interest in the details of what they had lived through before they got to Canada, and I now regret this omission deeply.

It is a sad fact that when we are young, we care only for the present and the future, and think little of the past. It is only after we have experienced life and built up a little history of our own that we begin to appreciate the scope and importance of history to both our own lives and to the societies and communities within which we live. Sadly, by the time we reach this state of wisdom, those folks who could most help us understand our connection to this history, namely our parents and those of their generation, are mostly gone.

That is why I strongly encourage everyone who has been on this planet for at least four or five decades, to take the time to set down the details of their lives on paper, or whatever media they are comfortable with, so that their experiences can become part of the collective history of their families, their communities and their nations. Every person’s story is unique and every person’s story is valuable. I believe it is vitally important that each person, as they approach the end of their lives, write a personal autobiography of what they have seen and experienced, regardless of what they may think of the significance of their lives. Each of these stories is like a vital thread in a large historical tapestry that collectively defines who we were and who we are.

Tut I Tam

By Dr. Myron Kuropas

Putin’s “Pussy” Problem

“The landscape of Russian society today,” writes Edward Lucas in *The New Cold War*, “is marked by three phases in recent history: the Soviet era when political loyalty was at a premium; the Gorbachev/Yeltsin era, which prized talent and adaptability; and now the Putin era, which punishes only dissent.”

The latest group to feel Russian President Vladimir Putin’s wrath are three young women from a tiny punk band which calls itself the “Pussy Riot”. The three were arrested in March following a provocative performance in Moscow’s main cathedral calling for the Virgin Mary to protect Russia from Putin. On August 17, the three were sentenced to two years in prison each for hooliganism. Outside of the courtroom hundreds of supporters chanted “Russia without Putin”. Several opposition leaders were arrested including Garry Kasparov who wrote about his ordeal in the August 10 edition of the *Wall Street Journal*. The sentencing of the three protesters, explained Kasparov, “was the next logical step for Vladimir Putin’s steady crackdown on ‘acts against the social order’, the Kremlin’s expansive term for any public display of resistance”.

Who is Vladimir Putin? He was a KGB officer, a former member of the Soviet elite. But he was not just run of the mill KGB. He was a member of the trusted Soviet First Directorate which handled external espionage. Putin was the best of the best.

Lucas writes that to be a KGB officer abroad meant that you were loyal to the regime, very intelligent, very well-informed, very tough and ideologically impervious to the temptations of the West. Putin is certainly all of that.

The Kremlin today, continues Lucas, has adopted “an ideology based on Soviet nostalgia and xenophobic rhetoric because it partly or wholly believes in it. If this explanation is true, it makes it all the more worrying that the outside world still seems so unbothered.”

During the Cold War, Soviet agents penetrated the FBI, MI6, the White House and The Vatican. Putin dreams of those days. Recall that on April 25, 2005 Putin famously declared that the collapse of the Soviet Union was “the greatest geopolitical catastrophe of the 20th Century.” And the only way to restore that “glorious past” is to begin with the establishment of a regime where everyone is beholden to the supreme leader.

Being close to Putin means being on the take, feeding at the trough, being part the new *nomenklatura* directing a mafia state. Corruption is rampant. Duma deputies live a lavish lifestyle

funded by extortion. Bribery exists, writes Lucas, “because Russian officialdom extorts predatory rents from every bit of human activity from birth to death, via imports, exports, taxes, and endless government inspections.” Bribing politicians is the new normal. Having a parliamentarian on your side is a sure way “to avoid the bureaucratic thickets” but one that doesn’t come cheap.

Those who don’t go along with the Putin doctrine suffer consequences. Media mogul Vladimir Gusinsky dared criticize *El Supremo* for his handling of the tragic sinking of the Kursk nuclear submarine. Putin had refused assistance from Great Britain and Norway when it was believed there were survivors. His people argued that all 118 sailors on board died instantly. Later it was discovered that there were survivors who might have been saved. Gusinsky was forced to liquidate his empire and to move to Israel. Other victims of Putin cleansing include billionaire Boris Berezovsky who fled to England, Aleksander Litvinenko, a dissident who was poisoned in London, and dozens of reporters who have been arrested or worse.

Today, Russia continues to push the envelope in its “near abroad”, especially in Ukraine which Putin believes shouldn’t exist as a separate nation. Unfortunately, some of the power structure in today’s Ukraine seems to agree. Dmytro Tabachnyk, for example, the current Minister of Education, Science and Sports in Ukraine, has helped rewrite Ukrainian history textbooks to reflect a more positive, “brotherly” view of Russia, promoting at the same time legislation that would make Russian an official regional language of Ukraine. Tabachnyk has also denied that the Holodomor was genocide.

Russia has also flexed its muscles in the far abroad. Putin huffed and puffed about a U.S. radar base in the Czech Republic and U.S. President Barack Obama capitulated. Currently, Putin is supplying arms to Syria’s Bashar Hafez al-Assad and turning a deaf ear to requests from the West to honour UN sanctions against Assad.

And finally, external espionage is once again a Putin priority. The 2010 arrest of 10 Russian deep-cover agents in the U.S. is just the tip of the iceberg. Russia has returned to targeting the West, archenemy of Russia’s President, who believes Russia will blossom again only if the U.S. and its allies wilt.

U.S. Presidential Candidate Mitt Romney has called Russia a major threat to America. Media moguls rolled their eyes and chuckled.

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖЕННИК
НОВИЙ ШЛЯХ
THE NEW PATHWAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN HEBDOMADAIRE UKRAINIEN

To subscribe, call
416-960-3424

Ivan Lysiak-Rudnytsky Essays Now in Polish

(CIUS) - A collection of essays by Ivan Lysiak-Rudnytsky *Between History and Politics* (Iwan Lysiak-Rudnycki. *Między historią a polityką*) has been published in Polish translation by the Jan Nowak-Jezioranski Eastern Europe Collegium Press in Wrocław at the beginning of 2012, with the cooperation of the Petro Jacyk Program for the Study of Modern Ukrainian History and Politics at the Canadian Institute of Ukrainian Studies (CIUS) and media support of the most popular Polish newspaper, *Gazeta Wyborcza*.

Ivan Lysiak-Rudnytsky (1919-1984) was a professor of history at the University of Alberta and one of the founders of CIUS. The institute published an English edition of his *Essays in Modern Ukrainian History* (Edmonton, 1987) and his complete works in Ukrainian (Kyiv, 1994).

The Polish edition has been compiled based on these two editions. The editor and author of the preface is Professor Yaroslav Hrytsak, director of the Lviv-based Jacyk Program; the renowned Polish political activist

Adam Michnik wrote an introduction. He considers this book a must for everyone who is interested in the history of Ukraine and Eastern Europe. Book launches were held this spring in Warsaw, Wrocław, and Cracow, and were well attended.

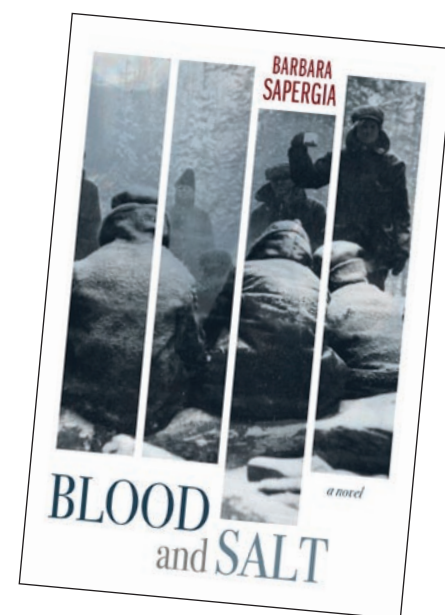
The collection appeared as the first issue of the Polish-language ten-volume series "Library of the Ukrainian Thought in the Twentieth Century." A similar Russian-language series produced its first volume in 2007 - essays of Lysiak-Rudnytsky, but ceased to exist after the death of Dmitrii Furman, a well-known Russian historian, political analyst and co-editor of the series. The second volume of the Polish-language series is to come out by the end of 2012 and will contain works by Symon Petliura. Another volume will be *The Ukrainian Thought on the Eve and after the Collapse of Communism, 1986-2011*.

More information about the book can be found at the publisher's website at www.kew.org.pl/index.php?page=224

Blood and Salt - New Novel on Internment in Canada

By Barbara Sapergia (Coteau Books, Saskatoon, 2012)

The time is World War I, and Canadian soldiers are proving their worth in the trenches of Europe. But on the home front, Ukrainian Canadians are being sent to internment camps, Canada's "Gulag". *Blood and Salt* is about this forgotten part of Canadian history. They had committed the crime of being unemployed in bad times. Or simply of having come from lands ruled by the Austrian Empire. They became "enemy aliens." Taras Kalyna, a young man who deserted the Austrian army to search for his lost love, Halya, becomes one of these men. Imprisoned with hundreds of others in Banff National Park, he helps build a highway from Banff to Lake Louise. Conditions are brutal, the food poor. His time in camp isn't completely lost. He forges strong friendships and begins to learn about the wider world. Myro, an idealistic schoolteacher, tells him stories about the life of the great Ukrainian patriot and poet, Taras Shevchenko. Yuri, a farmer, teaches him optimism. And Tymko, a fierce socialist, helps him ask questions about his new country. Taras has no way of knowing when, or even if, he'll be free again. But even imprisoned, he never stops thinking of Halya. Their stories develop in separate strands until the war ends. And then he'll be free to look for her. *Blood and Salt* is a work of fiction,

grounded in actual details about the Banff-Castle Mountain internment camp. It explores the search for a new life and the search for love, all the while asking what it is to be Ukrainian.

About the Author

Barbara Sapergia is a fiction writer and dramatist living in Saskatoon. She has published four previous books of fiction and had nine professional play productions. The co-creator of the children's television series *Prairie Berry Pie*, she has edited around fifty children's novels for Coteau Books.

BATTLE FOR UKRAINE at Montreal Film Festival

2012 / Colour / 88 min Russia - Switzerland - Ukraine World Greats
Filmmaking : Andrei Konchalovsky
Scriptwriter : Andrei Konchalovsky, Ekaterina Zenovich
Photography : Artem Anisimov, Andrey Kostyanov
Montage : Andrey Borisov
Production House : Svetlana Ostrovskaya, Andrei Konchalovsky Production Centre

BATTLE FOR UKRAINE

In this film, Andrei Konchalovsky, one of Russia's best known contemporary directors, turns his documentary attention to Ukraine, once part of the Soviet Union, now independent, but still struggling to escape the close - and sometimes stifling - embrace of its neighbouring big brother, Russia. And even as Ukraine attempts to find a healthy relationship with Russia, it is wary of coming under the political sway of its former Cold War enemy, the US. Konchalovsky's investigation was conducted over a period of almost

three years. Ukrainian, Russian and American historians, politicians and journalists took part in this study, as well as the ex-President of Poland, Aleksander Kwasniewski, ex-President of Slovakia, Rudolf Schuster, ex-President of Georgia, Eduard Shevardnadze, former Secretary-General of the United Nations, Kofi Annan, ex-Prime Minister of Russia, Viktor Chernomyrdin, and prominent Russian businessman Boris Berezovsky. One of the experts interviewed in the film is Leonid Kuchma, who was President of Ukraine when the Orange Revolution occurred, when Russia and the US were again competing for influence in a foreign country. Can the interests of Russia and Europe in Ukraine ever be independent? And what is the price of this independence?

Battle for Ukraine screens at the Montreal Film Festival on Sunday, September 2, 2012 at 7 pm. at Cinema Quartier Latin 9 • L9.02.4 •

16th Annual

Bloor West Village Toronto Ukrainian Festival

is looking for volunteers to help before and during the Festival

September 14 - 16, 2012.

There are various positions available. Register online at www.ukrainianfestival.com or leave a message at 416-410-9965
 Students - gain community hours accreditation
 Friends and family - meet new friends and engage in your community!

УНО в Едмонтоні відзначило 80-річчя

21 липня 2012 року в залі Українського Національного Об'єднання (УНО) в місті Едмонтоні відбулася визначна подія. Гості Домівки, прихильники та члени УНО зібралися для урочистого святкування дня народження своєї організації – 80 років.

На цей визначний ювілей прилетів з далекого Торонто президент УНО Канади Тарас Підзамецький. Були присутні голова провінційного Відділу Конгресу Українців Канади в Альберті Дарія Луців з чоловіком Андрієм Гладішевським, головою Українсько-Канадської Шевченківської Фундації, та голова Едмонтонського Відділу Конгресу Українців Канади Люба Федущак.

Також на свято завітала ще одна почесна гостя – художниця Лариса Цимбалюк-Челядин. Пані Лариса відіграла досить важливу роль у святкуванні 80-річчя організації, адже саме на неї було покладене

завдання намалювати картину до ювілею. Варто відзначити, що мисткиня перевершила всі очікування і створила надзвичайно гарну картину з витонченою символікою УНО. На ній відображене минуле, сьогоднішнє і майбутнє організації: через яскраві кольори пані Лариса передала ритм організації, а за допомогою зображення нот, української символіки та музичних інструментів їй вдалося зробити яскравий акцент на всі ті визначні концерти, вечори, зібрання, забави та повсякденні справи, які були, є і будуть відбуватися у стінах Українського Національного Об'єднання по всій Канаді. “Я намагалася передати зібраний образ усього того, чим УНО славиться в Канаді”, – поділилась з публікою художниця.

Ведучим цього свята був талановитий український журналіст та член організації Іван Липовик. Програма

розпочалася із привітань голів організації.

Першим з короткою промовою звернувся до присутніх голова Едмонтонської Філії УНО Юрій Йопик. Після нього виступили голова Відділу Організації Українок Канади в Едмонтоні Тамара Воротиленко та голова Молоді Українського Національного Об'єднання Едмонтону Маріанна Сех.

Одразу після привітань член управи УНО Микола Воротиленко провів презентацію історії УНО. Всі історичні дані він доповнив проілюстрованими світлинами та важливими документами. У залі панувала тиша, адже багато старших людей впізнавали молодими себе та своїх друзів, окремих з яких вже, на жаль, немає серед живих.

Далі президент УНО Канади пан Підзамецький разом з головою Едмонтонської Філії УНО паном Йопиком почесно нагородили ветеранів організації, тобто тих людей, які належать до організації багато років, грамотами разом із лімітованими копіями картини п. Цимбалюк-Челядин.

Закінчилась урочиста частина молитвою “Отче наш”, яку прочитав Роман Кобилицький. Після молитви знатні кухарі Лев Залуцький та Олег Вовк взяли до важкої справи смаження м'яса, а господині на чолі з Марією Гошко швиденько принесли салати та легкі закуски.

А щоб трошки розвеселити гостей, драматичний ансамбль “Сузір'я” провів коротку веселу про-

Художниця Лариса Цимбалюк-Челядин розповідає про свою картину

граму. Віталій Сторожук розповів веселі жарти, Іван Липовик прочитав листи добре відомого серед іммігрантів кумедного пана Штіфа, а Роман Кобилицький продекламував вірш. На кінець виступу Яніна Виговська показала слайд-шоу старих фотокарток з архівів УНО.

Після смачної вечері гості ще довго не розходились, а обмінювалися враженнями і тишилися цим святом.

Від імені Філії УНО в Едмонтоні хочемо висловити подяку всім членам організації, добровольцям та прихильникам – завдяки вам наша організація живе і процвітає.

Многая літа, Українське Національне Об'єднання!

Яніна Виговська,
Філія УНО Едмонтон

Довголітні члени Філії УНО і Відділу ОУК в Едмонтоні з нагородами. Стоїть перший зліва президент УНО Канади Тарас Підзамецький, біля нього голова Відділу ОУК в Едмонтоні Тамара Воротиленко. Стоїть перший справа голова Філії УНО в Едмонтоні Юрій Йопик

Матуральний бал-2012

Оксана Левицька,
вчитель Рідної Школи
та Курсів Українознавства
Філії УНО Торонто-Захід

І знову з нами це свято, наповнене саявом квітів, святковим вбранням, добрими і щирими посмішками – матуральний бал. Випускники Курсів Українознавства святкували своє завершення навчання на початку червня цього року. 98 курсантів семи українських шкіл зустрічали

радісними поглядами та оплесками їхні батьки і родичі, друзі та знайомі. Цього року ведучими свята були Юлія Червона, колишня випускниця Свято-Миколаївської Рідної Школи, і Борис Броздюк, колишній матурант Школи ім. Лесі Українки.

Преосвященний Владика Стефан Хмільяр, Єпарх Торонто і Східної Канади Української Католицької Церкви, і Владика Андрій, Єпископ Торонто і Східної Єпархії Української Православної Церкви в Канаді,

благословили трапезу вечері та завершили вечерю молитвою. Серед почесних гостей були очільники та представники українських організацій, спонсори і підприємці.

Голова Шкільної Ради міста Торонто Тая Сунак привітала цьогогорічних матурантів. На адресу випускників звучали побажання успіхів у молодому житті та професійному рості, адже саме тепер вони ступають на стежку дорослого життя.

Добрим прикладом для підростаючого покоління є послухати про здобутки тих, хто нещодавно сидів за лавами української школи, а

через кілька років після її закінчення і надалі продовжує підтримувати українську мову та активно задіяний в українській громаді. Андрея Кардаш, головний доповідач, власне, є українкою і патріоткою, яка багато працює добровольцем, прикладом чого є її допомога тримати в порядку українську Домівку ім. Т. Шевченка в Торонто, членство у комітетах та участь у різних святкуваннях та імпрезах, праця в літньому дитячому таборі в Україні. Панна Кардаш є випускницею Свято-Миколаївської Рідної Школи 2003 року.

Продовження на стор. 11

Матуранти українських суботніх шкіл

– Мирон Капушак

Вітання SKU з нагоди 21-ої річниці Незалежності України

Світовий Конгрес Українців (SKU) щиро вітає все світове українство з 21-ою річницею прийняття історичного Акту Незалежності України, який законодавчо закріпив вікові прагнення українського народу жити в самостійній суверенній державі.

Здобуття Незалежності стало торжеством над багатовіковим поневоленням, безпощадним нищенням усяких проявів українського національного духу, геноцидом та голодоморами, якими наші вороги намагалися асимілювати та утримувати Україну в довічному рабстві.

Одним із напрямків діяльності SKU від його створення 45 років тому до 1991 року було представити світові правдиву інформацію про антиукраїнські дії радянської імперії та про статус поневоленої України, а також робити все, щоб вона відновила свою державність. А з проголошенням Акту Незалежності SKU розгорнув активну діяльність, спрямовану на утвердження незалежної Української держави.

SKU закликає всіх українців зберігати неоціненний дар незалежності, любити і шанувати українську мову й культуру та ще більше віддано і наполегливо працювати для національного відродження і розбудови Української держави, зокрема через намагання різних сил повернути її до колоніального минулого.

SKU є міжнародною координаційною надбудовою українських громад у діаспорі, що представляє інтереси понад 20 мільйонів українців. SKU об'єднує у своєму складі українські організації із 32 країн та підтримує зв'язки з українцями ще 15 країн. Заснований у 1967 р. як неприбуткова організація, у 2003 р. SKU був визнаний як неурядова організація зі спеціальним консультативним статусом Економічною та Соціальною Радою Організації Об'єднаних Націй.

Світовий Конгрес Українців

Матуральний бал-2012

Закінчення зі стор. 9

Вибрані учні із семи шкіл Курсів Українознавства виступали із зверненням до своїх вчителів, батьків та ровесників. Ось їхні імена: Вікторія Римар і Валентина Бутенко – Школа ім. Лесі Українки, Нестор Маслей – Школа ім. Цьопи Паліїв, Таміла Ващенко – Школа ім. Івана Франка, Ошава, Дарія Баюс – Школа ім. Тараса Шевченка, Гамільтон, Анна Тюлякова – Школа ім. Івана Франка, Торонто, Тарас Швед – Рідна Школа УНО Торонто-Захід, Юлія Якимець – Свято-Миколаївська Рідна Школа. Ділилися вони своїми спогадами про роки навчання та іспити в українській школі, дякували вчителям за їхню мудрість та доброту, вічне багатство розуму і душі, які вони дарували своїм вихованцям.

За відмінні успіхи з історії Товариство Канадсько-Українських Професіоналістів і Підприємців, Відділ Торонто, надало нагороди одному матуранту з кожної школи. Це нагорода Фонду ім. Єлизавети Григорович, їх вручила п. Андрійка Божик, секретар Товариства. Ще одна нагорода, яка користується популярністю серед матурантів, була призначена переможцям конкурсу провідництва "Будуємо громаду", який проводить спільно Western Union та Українська Кредитова Спілка. Цьогорічна тема конкурсу – "Яку роль молодь відіграє в розбудові українського громадського життя в Канаді". Конкурсанти ділилися своїми думками, що потрібно зробити для того, щоб молодь активніше включалася в діяльність української громади. Переможці та їхні школи отримали стипендії у розмірі \$1000 – Оріана Грицишин, Школа ім. Цьопи Паліїв, \$500 – Вікторія Римар, Школа

ім. Лесі Українки, \$250 – Олена Гінда й Александра Шевчик, Свято-Миколаївська Рідна Школа. Нагороди "early bird" у розмірі \$100 для перших 3-х студентів, які подали свої відеокліпи, були призначені Вікторії Римар, Валентині Бутенко та Катрусі Брехун. Пані Оля Купловська, голова Канадської Фундації Українських Студій, також привітала матурантів від кожної школи, які були нагороджені комплектом "Енциклопедії України" від Фундації за участь у житті української школи і громади.

Традиційно випускники отримали подарунки від українських організацій. Від Кредитової Спілки "Будучність" – срібний тризуб на ланцюжку і \$100 на рахунок кожного матуранта, від Української Кредитової Спілки – USB memory stick, від Канадської Фундації Українських Студій – комплект томів 3, 4 і 5 "Енциклопедії України" кожному матурантові, від Шкільної Ради і Матурального комітету – DVD випускного вечора.

Вже вкотре піднесено звучала нестаріюча пісня студента "Веселімось" у виконанні випускників 2012 року на завершення урочистої частини, диригент п. Жанна Зінченко, музичний супровід – п. Юрій Дарійчук. Хай візьмуть молоді юнаки і дівчата зі собою у подорож у майбутнє все, чого навчилися протягом 11 років. Хай несуть чесність, порядність, любов до свого народу та його вікових надбань у своєму серці.

Безумовно, успішній підготовці і проведенню свята завдячуємо співпраці Шкільної Ради міста Торонто, представників шкіл у Матуральному комітеті і управи комітету. Особлива подяка членам управи Матурального комітету

Вітання КУК з нагоди 21-ої річниці Незалежності України

Шановна громадо!

Конгрес Українців Канади та всі складові організації з найкращими побажаннями вітають українсько-канадську громаду та людей України з нагоди 21-ої річниці Незалежності України.

Двадцять один рік тому народ України сенсаційно проголосував за мирне заснування вільної та незалежної Української держави. Здобувши незалежність, Україна залишила позаду гніт Радянського Союзу, щоб приєднатися до спільноти незалежних держав, і політичні рішення тепер приймаються у Києві, а не в Москві. Прийняття проголошення Незалежності ознаменувало повернення до демократії в Україні після століть царського самодержавства та 70-ти років комуністичної диктатури. Так розпочався важкий процес створення сучасної, демократичної та заможної Української держави, об'єднаної гордим знаменом синьо-жовтого національного прапора та українською мовою, яка посіла своє законне місце – як офіційна державна мова.

Після двох десятиліть Україна продовжує власними зусиллями долати спадщину придушень та чужорідного панування. Є тривожні знаки, що існують спроби зруйнувати важко здобуті досягнення Української держави, мають місце напади на українську мову, національну ідентичність, права людини та демократію України. Демократія в Україні поступово руйнується через придушення політичної опозиції. Розуміючи це, дуже важливо усім українцям в Україні та в діаспорі спільно працювати, щоб принципи, на яких закладено Незалежність України, не були зруйновані.

У 1991 році Канада стала першою західною країною, яка визнала Незалежність України, і від того часу є стійким прихильником України та українського народу. Конгрес Українців Канади продовжує працювати з урядом Канади та українцями-канадцами, щоб використати ці особливі взаємини і безліч наших історичних, родинних та організаційних зв'язків з Україною задля сприяння постійного демократичного, економічного та культурного розвитку.

З повагою та найщирішими побажаннями, Конгрес Українців Канади
Павло Грод, президент

Looking for legal advice?
WE CAN HELP.

TARAS HRYCYNIA PETER M. HAMIWKA

Bloorcourt Professional Centre, 1081 Bloor Street West, Suite 200

(416) 532-8006

2012: співголови Леся Дарійчук і Дарія Сташишин, секретар Лілія Когут, референти спонсорів Петруся Шпитковська і Леся Грицишин, та зв'язковий від Шкільної Ради до Матурального комітету Тані Когут.

Щира подяка за фінансову підтримку спонсорам – Українська Кредитова Спілка, Western Union, UCRU Bingo, Migus Auto Work, Caravan Logistics, Northland Power, Starsky Fine Foods, Eddie's Meat & Delis Market.

Той, хто бере, наповнює руку. Той, хто дає, наповнює серце

Нещодавно я отримав від пана Олександра Кудлака з Канади українську пресу, зокрема інформаційний бюлетень "Фонд Поміч Україні". Це спонукало мене задуматися над складним становищем, в якому опинилося наше суспільство в Україні, і я захотів поділитися своїми думками і зауваженнями, які своєрідно пов'язані з діяльністю Фонду.

Отже, мої спогади і слова визнання торкаються довголітньої хористки і мандоліністки у моєму хорі "Торі серця" у Перемишлі Марії Данько-Кунах, яка в даний час є освіченим педагогом і арттерапевтом, хоча вже на пенсії. Незабаром минає 10-ий рік, як Марійка повернулася в рідне місто Перемишль. За всі ці роки постійно і невпинно працює вона благодійно задля добра і користей найбільш нужденних осіб в Україні. Про її активну діяльність у тій площині небагато хто знає, тому що майже все Марійка влаштовує сама. Не стоїть поруч неї ніяка організація або офіційна установа, немає інституційно зорганізованої підтримки. Більшість передаваних товарів Марійка одержує від місцевих благодійних організацій, з якими багато років має добрі зв'язки. Все, що вдається нагромадити, а це гуманітарна допомога у натуральній формі, в тому числі у величезній кількості одяг, взуття, харчові продукти (задовго перед кінцевою датою споживання), продукти і аксесуари для чищення та дитячі

Марія Данько-Кунах

іграшки, передає благодійним установам, тобто церквам, школам, сиротинцям або подає безпосередньо убогим, самотнім і немічним людям. Завжди безкоштовно.

Оскільки ж ця добра жінка сама живе дуже скромно і не має автомашини, то часто змушена просити інших людей про допомогу у вигляді транспортних засобів задля завантаження цього великого обсягу товарів.

Відповідно до облікових даних – там, де установою підтверджено отримання допомоги, – відомо, що Марійка відправила в Україну вже близько 3,000 нових пар взуття, більш ніж 100 мішків одягу і приблизно 400 кг продуктів харчування. Подарунки від неї були надіслані

з багатьма фотографіями.

Ця опублікована стаття стала для нас черговою нагодою поінформувати українську громаду про життя нашої установи, в якій уже десятки років, попри довколишнє чужинецьке середовище, зберігається і передається мова, культура і традиції нашого народу. Окрім цього, стаття справила велике враження й на наших мешканців, оскільки багато з них, будучи добровольцями Пансіону, не лише отримали усну подяку, але можуть бачити своє ім'я у такому поважному в українській громаді виданні, як "Новий Шлях".

Отож від імені Дирекції Товариства "Український Дім для Старших" та Адміністрації Пансіонів ім. Івана Франка ще раз щиро дякуємо за інформаційну підтримку і сподіваємося на подальшу плідну співпрацю.

З правдивою до Вас пошаною,

Тереня Тонкович,
екзекутивний директор

церквам у Зарваниці і Новому Місті, поїхали до Самбора, Тернополя, у Львів, Стрий, Ніжанковиці, Калинів тощо. А для приватних, фізичних осіб вже ніхто навіть не підрахує, скільки це було, бо ж нужденним не обмежує дарованої кількості. Скільки потрібно – стільки кожен і отримує. Про своє діло Марійка не говорить голосно і ніколи не шукає ні хвалби, ні слави. Тільки її діти постійно підтримують Марійку в тій діяльності.

Її матір Магдалена Данько подібним чином працювала протягом усього життя задля добра інших. Ми з Магдою знали добре ще з наших молодих літ протягом Другої світової війни. Хто попросив її про допомогу – ніколи не відмовила.

Марійка схожа на свою матір. Продовжуючи цю благодійну діяльність, вона часто відмовляється від усіляких насолод і вигоди, від задоволення своєкорисливих особистих бажань і потреб. Всі можливі витрати, з тим пов'язані, несе сама по собі, бо, як каже, принаймні це може зробити для України. Пригадую собі, як у сумну річницю депортаційної Акції "Вісла" Марійка подарувала 65 красивих, повністю квітучих півоній зі свого городу та поклала для тих, що вічним сном спочивають під грузами партизанського підпільного шпиталику-бункеру УПА на горі Хиб. Молилася там вона разом з іншими нашими людьми, що приїхали зі Стрия, Самбора, Калинова і навколишніх містечок і селищ. Та мені визнала, що це для неї було б ганьбою – стояти тільки з квітами в руках над могилами тих, що віддали своє життя як жертву, бо цього недостатньо. Цього замало, якщо немає дарів серця для тих, що поміж нами живуть і від нас, живих, допомоги очікують. Бо чим же є яка-небудь підтримка ближнього у порівнянні з пожертвою життя за нарід?

Отож подивіться, бо Марійка поруч зі своєю благодійною роботою не забуває і про тих, що

вже навки упокоєні. В міру своїх можливостей опікується церквами і кладовищами у селах Ямна Горішня і Ямна Долішня, що розташовані між Трійцею і Арламовом. Допомогає в роботах на горі Зявління, на Хибі та турбується і піклується забутими, покинутими українськими могилами на інших цвинтарях, що розкинені по Перемиській землі. Також нагромаджує документи і матеріали для книжки про села Ямна Горішня і Ямна Долішня, яка задумана як доповнення до книги, випущеної Марійчиним вуйком Йосипом Свинком під заголовком "Ямна: знищене село Перемишльського краю". Розшукує документи, людей і спомини про долю жителів тих двох сіл-близнюків, про тих, що жили і воювали там. Це рідна земля, звідки майже від 500 років сягає її коріння.

Марійка є не тільки надзвичайно скромна людина, але й вельми талановита, про що також мало хто знає. Кілька років тому вона зайняла перше місце за написану нею казку для дітей. У минулому році саме цю казку читав для дітей президент міста Перемишль під час святкування у Педагогічній бібліотеці з нагоди Дня дитини. Марійка протягом багатьох років також пише і друкує поезію. Але і цей свій талант відштовхує вбік, так, як і інші повсякденні питання, коли тільки десь комусь потрібна допомога.

Марійка заслуговує на наше визнання, на те, щоб доцінити її турботу і тривалу працю задля покращення добробуту нашого народу, наших братів і сестер в Україні. Коли більше було б таких безкорисливих людей зі щирим серцем, які охоче присвячують нужденним особам свій час, сприятливо надають підтримку і добре слово, тоді менше було б тих, що примушені просити допомоги.

Якщо ми вчимо наших дітей зростати у вірі, учимо також, що в іншій людині зустрічаємо Бога.

Володимир Пайташ

Перемишль, 8 серпня 2012 р.

З листів до Редакції!

17 серпня 2012 року

Високоповажана пані Панько!

Щиро дякуємо за публікацію статті "Пансіон святкує літо" у Вашому тижневику "Новий Шлях" (число 31 від 16 серпня 2012 року). Ми були зворушені тим, що, незважаючи на обмеження газетної площі, Ви змогли помістити нашу статтю повністю і

Купівля та продаж нерухомості

Надія Баб'юк

Realtor Member/
Агент з продажу-купівлі нерухомості

tel: 416.236.7711
cell: 416.835.7442

nbabyuk@hotmail.com www.hlcholkanrealty.com
109 Judge Road, Toronto, ON M8Z 5B5

Власне житло – надійна інвестиція!

У другу болючу річницю відходу у вічність

**СВ. П.
Галини Кушак,**

яка упокоїлася в Бозі 4 вересня 2010 року,
складаю пожертву \$65 на пресовий фонд "Нового Шляху"
замість квітів на її могилу.

Св. п. Галина Кушак залишила у глибокому смутку дорогого
чоловіка Василя, трьох доньок, п'ятеро онуків, маленьку правнучку і
односельчан Івана та Марію Фірманів.
Нехай Господь Бог оселить її там, де всі праведники спочивають,
а канадська земля нехай буде для неї пухом.
Вічна їй пам'ять!

Марія Фірман

Присилайте листи на електронну адресу
nrweekly@look.ca

Donna Grescoe: 'Little Magic Fiddler' Inspiration to Many

By Rob Williams
Winnipeg Free Press,
August 23, 2012

A musical prodigy whose moves were chronicled on the front pages of the *Winnipeg Free Press* in the 1930s and '40s has died.

Donna Grescoe died August 17 in Richmond, BC, at 84 following a six-month battle with cancer, said her sister, Lorraine Grescoe, who had lived next door to her sister since 1998. "Donna came here for a holiday, and she loved it so much when the house next door to me went up for sale, I asked if she

wanted to buy it and she said 'Yes, immediately,' " said Lorraine, 76.

Donna Grescoe was born in Winnipeg in 1927 and began playing the violin when she was five. By the time she was eight, she had appeared in a vaudeville show at Winnipeg's Beach Theatre, according to her biography in *The Canadian Encyclopedia* and confirmed by her sister.

In 1938, Grescoe received a \$5,000 scholarship from the American Conservatory of Music in Chicago and moved there to study music. Much of the trip was funded by a trust established following a fundraising concert in Winnipeg. She continued her studies in New York and made the news for recitals at The Town Hall on Feb. 3, 1947, and Carnegie Hall a year later. "Not only is she already a mistress of her instrument, but she had a sure sense of style and her interpretations gave promise of still deeper insight into the future," wrote *New York Times* critic Ross Parmenter of The Town Hall performance.

Grescoe spent more than 10 years in New York, where she studied and used it as a home base for national tours. During a job in a resort, she met her future husband, Bjorn Gullichsen. In 1951, Canadian children's author Lyn Cook wrote a book about Grescoe's life called *The Little Magic Fiddler*. She performed on the *Ed Sullivan Show* in September 1955, after the television host discovered her at the Canadian National Exhibition in Toronto.

Grescoe was a soloist for most of her career but also played with the Winnipeg Symphony Orchestra following her move back to Winnipeg in the 1960s with her husband and son. She became a music teacher and was a founding member of the Manitoba Conservatory of Music & Arts in 1984, where she taught until moving to Richmond. The Conservatory awards an annual scholarship in her name for junior string students in Grades 1-4.

A tradition of care

FUNERAL HOMES LTD.
Established 1925

*Honouring Lives,
Comforting Loss*

Scan the QR
code to visit
our website

Bathurst Chapel

T 416.603.1444 | F 416.603.1963
366 Bathurst Street
Toronto, Ontario M5T 2S6

Annette Chapel

T 416.762.8141 | F 416.762.7016
92 Annette Street
Toronto, Ontario M6P 1N6

Bereavement Centre

T 416.762.3478 | F 416.762.3584
86 Annette Street
Toronto, Ontario M6P 1N6

www.cardinalfuneralhomes.com

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖЕННИК
НОВИЙ ШЛЯХ

THE NEW PATHWAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CRÉMIN HEBDOMADAIRE UKRAINIEN

infoukes.com/newpathway
► complete articles on-line
► archived by issue to 1999